

Не съществувахе вече съмнѣние! Колчовата жена приемаше любовникъ тая нощъ! Една страшна мъка ми стана, неисказана болка раскъса сърдцето ми. Колчовица правеше прѣлюбодѣяние при участието на майка си! Една минута шушукание въ трамвая съ младия съблазнителъ стигна, за да опропасти щастieto и честъта на Колча. Никога не бихъ повѣрвалъ по лицето на тая жена, че е способна за такава подлостъ. Кой казва, че лицето е отражение на душата? Една коварна и лъжлива маска!... Нека ми дрънкатъ колкото щатъ Лафатеровцитѣ... Но, навѣрно тая жена не падаше първи пѣтъ: първото падане би било придружено съ колебания, съ борба нѣкаква... Значи, Колчовата жена бѣше една мръсна развратница, която бѣше вплела въ примките си тоя честни, добри Колча. Такава е била и майка ѝ, нейната ръководителница изъ пѣтя на калъта и позора! Чудовище! А азъ мисляхъ, че поне това семейство заразата е пощадила, че мръснитѣ прѣски отъ столичното блато не сж засѣгнали скромния покривъ на тоя благороденъ и честенъ работникъ Колчо! И тая жена не я въспира даже любовта къмъ дѣтето! Плюй, брате! Калъ и мръсота не-исходна. Ужасно!... Бѣдниятъ Колчо! Колко го окайвахъ сега! Азъ пакъ си спомнихъ пълниятъ му съ кротка любовъ погледъ, когато казваше: „Хай добъръ часъ!“ Той обичаше нѣжно и неподозираше нищо!.. Сега той ми се видѣ не само за оплакване, и злочестъ, но и ничтоженъ, и смѣшенъ. Единъ излъганъ мъжъ винаги е смѣшенъ, даже въ очитѣ на приятелитѣ си. Азъ скърцахъ зѣби, сякашъ, че откритието, което направихъ, бѣше една заплювка възъ моето лице, касаеше се до моята честъ и животъ. Негодованието ме заду-